

gaa gennem Kolbing Amtstue, og det er disse Forretninger, som have gjort, at Amtstuen har større Betydning, end den vilde have, naar den kun havde de omliggende Distrikter at besørge.

Ordføreren (Steenstrup): Ja, det erede Medlem er jo fra Kolbing og talte om Kolbing, og at Kolbing staar høit, indrømme vi jo, thi ellers vilde hverken Regjeringen eller Flertallet have været tilbøjelige til under visse Forudsætninger at gaa ind paa at oprette en Hovedamtstue i Kolbing. Foraaavdi skal jeg altsaa ikke sige Noget derimod; men naar det erede Medlem fra Kolbing drog Konsekvenser overfor andre Egne i Landet med Hensyn til Bevarelsen af Amtstuer der, saa tror jeg dog, at han mangler Grund dertil, thi det vilde jo dog være en Urimelighed — det kan jeg nok sige uden Overdrivelse —, om man, efter at have nedlagt den ene Amtstue i de fleste Amter, hvor der var to Amtstuer, vilde bevare Amtstuerne i disse mærkverdige situerede Egne, nemlig Ebeltoft, Møen og Ribe. Her i Rigsdagen maa vi jo ogsaa arbejde paa, at forskellige Egne i Landet blive stillede nogenlunde lige, og jeg vil da sige, at, selv om der ikke kom en eneste Stilling i Statskassen derved — hvad jeg paastaar, der gjør —, saa vilde jeg dog finde det rimeligt, at disse Egnes Privilegier bleve opbevarede, og at de ikke bleve stillede heldigere end de andre Egne, som have maattet finde sig i en lignende Tilbagegang, thi man kan ikke forpære, at 40,000 Menneker her i Landet skulle være forsynede med privilegerede Amtstuer ene og alene af den Grund, at de nu engang ligge der, hvor de ligge, og at de i forrige Tider ere blevne fjernede fra det øvrige Land. For 50 til 100 Aar tilbage i Tiden havde vi uden Overdrivelse maasse over 50 Amtstuer her i Landet, og der er altsaa ikke nogen Grund til specielt at holde paa disse Lønninger. Hvad det erede Medlem isørigt ansøgte i den Henseende, have vi jo læst i Motiverne. Naar det erede Medlem gif saavdi at sige, at Pengesforsendelserne fra Filialerne til Hovedamtstuen foranledigede betydelige Portoudgifter, da kan jeg ikke indrømme ham, at disse Forsendelser ere til den allerfjerneste Byrde for Staten, thi enten disse Forsendelser finde Sted eller ikke, vil Postvesenet dog ikke koste en eneste Stilling mere eller mindre, og disse Portoudgifter ere altsaa ikke en Byrde, som man kan sige, hviler paa Staten, lige saa lidt som man nu, efterat Jernbanerne ere blevne Statsieendom, kan sige at det Beløb, som Rigsdagsmandenes Rejser til Kjøbenhavn udgjøre, er en Byrde, der hviler paa Statskassen. Det er ganske vist, at dette Beløb er en Rigsdagsudgift, men det er et Beløb, som gaar ud af den ene Lomme og ind i den anden. Det er Noget, hvorover man ikke skal gjøre stor Ophævelse, lige saa lidt som af disse

Pengesforsendelser. Ganske vist vil Gevinsten for Statskassen ikke være stor — det indrømmes fra alle Sider —, men der er dog Ingen, som med Bestemthed har kunnet paastaa, at den reducerer sig til Intet. Det erede Medlem ansøgte en vis Egn omkring Holbæk, men selv der kunde han ikke med Bestemthed paastaa, at Fordelen var sundet ned til Null. (H. Sørensen: Jo, der var Tab.) Det er et Spørgsmaal, om det erede Medlems Regning var rigtig, han turde jo ikke selv indestaa for den. Men der er jo ogsaa mange andre Egne, hvor Amtstuerne ere indbragne. Med Hensyn til de tre her ommeldte Amtstuer har Ingen kunnet paastaa, at der ikke skulde være pekuniær Gevinst ved deres Inddragelse, skjøndt den ganske sikkert ikke vil være stor. Naar det erede Medlem fra Holbæk (Lauber) og det erede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes) gjorde gjældende, at man havde tænkt paa ved 3die Behandling at stemme saaledes og saaledes, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at vi jo nu staa overfor en Afstemning ved 2den Behandling, og hvorledes Endringsforslagene ville se ud til 3die Behandling, er der jo Ingen, der veed, saa at det altsaa ikke er værd at tage Beslutning om, hvorledes man vil stemme over dem, forinden de foreligge. Jeg skal derfor indskrænke mig til i Modsetning til de Herrer at anbefale Vedtagelsen af Flertallets Endringsforslag til 2den Behandling.

Boisen: Inden Forhandlingen slutter, nødes jeg til, da ogsaa jeg er Repræsentant for en af de Egne, som man vil berøve en Amtstue, blot kortelig at udtale, at jeg meget vel føler, at det vil være fuldstændig unyttigt at opponere imod den Stemning, som med stor Styrke er traadt frem i det samlede Udvalg. Jeg skal derfor kun sige, at jeg ialtsald foretrækker det af Udvalgets Mindretal stillede Forslag om at aabne Afgang for Finansministeren til at vælge imellem at oprette Filialer og at lade Forretningerne besørge ved Aoldembedsmænd.

Bust: Jeg kan begynde ligesom den erede sidste Taler med, at jeg ogsaa er Repræsentant for en af disse Egne, hvor der er Tale om at nedlægge en Amtstue. Vi, som staa paa denne Side, skulle jo have særligt Mod paa at ville nedlægge Embeder; men man vilde dog gjøre os Uret, dersom man troede, at vi nedlægge Embeder blot af ustyrlig Lyst til at nedlægge Embeder, naar ikke Andet opnaas derved. Det forekommer mig efter Forhandlingerne saavel ifjor som nu, at det paa ingen Maade er blevet bevist, at der opnaas Andet ved dette Forslag om, at disse Amtstuer nedlægges, end at Folk i de paagjældende Egne faae maasse mere Uleilighed, uden at dog Statskassen faar nogen Fordel derved. Men vi ere ikke saa doktrinære paa Venstres Side. (Modsigelse). Ja, de Herrer ved Vinduet sige „jo!“ De vide natur-